

MissionPossible

Evangelium och hjälp till Östeuropa

Att utrusta församlingen för tjänst

Endast kyrkan kan åstadkomma varaktig
förändring på missionsfälten
– men den behöver hjälp i sitt uppdrag.
Läs i detta nummer
hur vi samarbetar med kyrkor.

En ung mamma bär hem
ett moderskapspaket, som
hon fått från kyrkan i Slivens
slumområde i Bulgarien.

Missionsarbetare dygnet runt

IVA TSVETKOVA, Mission Possibles verksamhetsledare i Bulgarien

Missionsarbete är inte ett yrke eller ett jobb, utan ett sätt att leva. Det är en livslång kallelse från Gud att vara en del av hans planer och tjänst.

Missionsarbete är villigheten att säga "här är jag, Herre, sänd mig" – utan att veta vart Han ska skicka dig.

Vi firade just Mission Possibles 35 åriga arbete i Bulgarien. Jag själv kom med i arbetet för 20 år sedan. I fem år var jag volontär och använde min semestertid till att åka på läger, evenemang och resor runt om i landet. Jag följde noga hur missionsorganisationen fungerar. De senaste 13 åren har jag varit anställd i teamet. Jag har fått vara missionär dygnet runt, sju dagar i veckan. Herren besvarade min bön!

I missionsarbetet kommer både motivationen och tillfredsställelsen från att få vara en del av Guds frälsningsplan för mänskligheten!

Rumen Ivanov överlämnar "stafettpippen" till Iva Tsvetkova

En bro till hjärtan – Kvinnor i romska församlingar skapar förändring

PÄIVI RANTA, Mission Possible Finlands verksamhetsledare

"Gud behöver er alla, varje kvinna i det här rummet. Ni är bron genom vilken Kristi kärlek flödar till mödrars, barns och familjers hjärtan. Ni är missionärer, även om ni kanske inte vet det!"

Detta var vad vår bulgariska medarbetare och pastor i Konjovo-kyrkan, Ivan Ivanov, sade vid mötet för volontärer i projektet för moderskapspaket, till vilket vi med-

arbetare i MP väst också var inbjudna (MP väst = Mission Possible-anställda från Finland, Sverige, Nederländerna och USA). Dessa cirka 20 kvinnor är involverade i projektet för moderskapspaket i sina kyrkor och hjälper vårt team att sätta ihop paketen.

När jag senast besökte Konjovo för fyra år sedan var den nuvarande kyrkobyggnaden under uppbyggnad och en liten grupp troende samlades i ett trångt rum. Nu byggs ytterligare utrymmen för det växande arbe-

Bulgariens Mission Possible fyllde 35 år

I september firade Mission Possibles bulgariska team på tio personer, tillsammans med kollegor från väst, volontärer, vänner och kyrkorepresentanter, sitt 35 årsjubileum. Samtidigt skedde ett generationskifte i rollen som verksamhetsledare: Iva Tsvetkova, en mångårig medarbetare i teamet, tog över rollen från Rumen Ivanov, som fortsätter att vara aktivt engagerad i arbetet.

”Vi behöver babybox-projektet”, sa Pepa, hustru till pastorn i Tvarditsa församling, som var med sin man på sammankomsten i Konjovo. ”Paketen har varit till stor välsignelse för vår församling. De har gett oss ett sätt att nå familjer, hjälpa dem, dela evangeliet och be för dem. Genom detta har många nya familjer kommit till vår församling.”

På bilden syns pastor Filip och Pepa i Tvarditsa församling, där många moderskapspaket har delats ut. En morfar får ett paket till sin dotter från vår medarbetare Irina.

tet – packning av moderskapspaket, barn- och ungdomsaktiviteter och utbildningsevenemang. Detta är en av de romska kyrkorna i vars utveckling stödet från Mission Possible har varit av stor betydelse

Många familjer har kommit till kyrkan genom moderskapspaketet.

Ivans fru Mila delade sina tankar om moderskapspaketets betydelse: ”Babybox-projektet är en stor glädje för mig. Det har fört oss samman för att tjäna Gud och familjerna i byarna. Vi känner mödrarna och barnen och vi vet att de behöver moderskapspaketet. Genom dem delar vi Guds kärlek och evangeliet. Det finns flera familjer i våra kyrkor som har funnit tro ge-

nom det här projektet.”

Även andra kvinnor uppmuntrades att dela med sig av sina erfarenheter av att arbeta tillsammans: ”Vi får se glädjen i mödrarnas ögon när de får ett moderskapspaket. Oavsett om de är troende eller inte, låter de oss be för dem, och många har kommit till tro. Vi är lyckliga när vi kan ge dem en sådan gåva.”

”Jag heter Pepe och kommer från Lozenets. När vi fick moderskapspaketet i vår församling var det många mammor där som inte hade möjlighet att köpa kläder och förnödenheter till sina bebisar. De blev väldigt glada för paketet, det kom många glädjetårar, jag kan inte ens beskriva det... Tack så mycket till alla som är involverade i detta!”

Jag fick berätta för dessa kvinnor hur frivilliga kvinnor och kyrkogrupper i Finland sätter ihop paket med babykläder. Under kvällen blev vi en enhet och kunde glädjas åt vårt gemensamma uppdrag som Guds bro, där var och en av oss har vår egen viktiga plats! Vår kväll avslutades med kramar och gruppafoton. Jag tror att mötet var mycket uppmuntrande och viktigt för oss alla.

Alla vi, volontärer, stödjare och förebedjare för moderskapspaketet i Finland, Sverige och andra länder, är involverade i detta byggande av Guds församling. Vi är en del av den bro genom vilken Kristi kärlek flödar till hjärtan hos mödrar, barn och familjer i slummen.

Elenore Karlsson från Mission Possible Sweden (t.v.) berättade hur volontärerna i Sverige stickar och samlar barnkläder för babyboxar och håller paketeringsmöten i församlingen. Iva Tsvetkova tolkar.

Författaren Päivi i mitten, tillsammans med lokala volontärer

SLIVEN, BULGARIEN:

Den hopplösa slummen som heter "Hopp" har hopp trots allt

MIRJAMI IVANOV

Styrelseledamot i Mission Possible Finland och Bulgarien

Mödrar i Sliven-kyrkan lyssnar på Ivans budskap. Artikelns författare, Mirjami, står på trappan bakom.

"När jag ser ett smutsigt barn som sitter på marken och stoppar linssoppa i munnen med handen, kan jag bara konstatera att man inte behöver åka till andra kontinenter för att se elände. Allt man behöver göra är att åka till grannbyn."

Det här är vad vår kollega Ivan Ivanov har sagt om Bulgariens slumområden. Detta gäller även den massiva urbana slummen i Sliven, ett område fullt av hopplöshet som ironiskt nog heter "Hopp". Det är som en bit av Asien mitt i Europa.

"Ju längre in vi går, desto värre blir det", konstaterar Ivan.

De smala gränderna är fulla av

människor, hundar, högar av sopor, lådor och stånd. De 30 000 invånarna i slummen är romer och turkar.

"De flesta av dem har inga identitetshandlingar eftersom deras hus är olagliga och de saknar en officiell adress. Det är därför de inte får sjukvård eller bidrag..."

Vi stannar vid en oansenlig döröppning som leder till ett mörkt trapphus och till den lilla församlingens samlingsrum i källaren. Det fönsterlösa, kvava rummet är fyllt med mödrar och spädbarn som väntar på att få moderskapspaket. Våra teammedlemmar, medföljande besökare och män från kyrkan bär pake-

ten och andra klädlådor till rummets främre del.

Detta är en av flera kyrkor i Hoppet-slummen som Bulgariens Mission Possible samarbetar med. Kyrkorna är den enda ljusstrålen och möjligheten för människor mitt i denna hopplöshet.

Församlingarna klarar sig inte ensamma – de behöver verktyg och program. Det är vad vi kan erbjuda. Moderskapspaket, läs- och skriv-

Vid kyrkdörren

kunnighetskurser för barn och ungdomar, skolmaterial och kläduddelning, vårt nya program för att förebygga tonårsäktenskap, utbildning för pastorspar och annan utbildning för församlingsmedlemmar är kanaler för förändring. Det finns fantastiska människor i slumkyrkorna, de strävar efter förbättring och vill hjälpa och stödja unga människor.

Utdelningen av moderskapspaketet börjar. Först talar Ivan till mammorna och vi ber för var och en. Under utdelningen går jag med några av teammedlemmarna ut ur det trånga rummet. Kyrkans framsida är full av barn, grannar och nyfikna förbipasseran-

de. Barnen är entusiastiska när något händer. Någras mammor är inne och tar emot paket, och när de kommer ut hjälper barnen till att bära.

Bredvid oss står en charmigt leende liten flicka, som håller en docka insvept i tyg. Päivi och jag konstaterar samtidigt samma sak: "Om allt går som vanligt kommer det inte att dröja mer än 5–6 år innan den här flickan har en riktig bebis i famnen..."

Men vi är här för att stödja församlingen just därför, att hon skulle få lära sig om ett annat slags liv.

Flicka som håller en docka framför kyrkan

Vad betyder det att bygga upp församlingen och att utrusta de heliga för tjänst?

Mission Possibles vision har i över 50 år varit att stödja församlingar i Östeuropa i enlighet med Efesierbrevet 4:12: **"för att utrusta de heliga till att utföra sin tjänst att bygga upp Kristi kropp"**. I början förmedlade vi biblar till församlingar och hjälpte familjer till fängslade pastorer. Därefter har vi på olika sätt fått vara med och stödja församlingar i deras tillväxt – både i antal och i kvalitet på verksamheten.

- Vi hjälper till med att grunda nya församlingar samt att bygga och renovera lokaler.
- Vi driver skyddshem och program som församlingarna själva inte har möjlighet att organisera. Genom dessa når vi nya människor och församlingsmedlemmarna får möjlighet att utvecklas i nya tjänster.
- Vi ordnar utbildningar för församlingsarbetare och -medlemmar.
- Vi uppmuntrar församlingarna och utvecklar nya program (t.ex. moderskapspaketet, förebyggande av tidiga äktenskap m.m.).
- Vi förser församlingarna med material som hjälper deras medlemmar och som kan användas för att nå nya människor.

Låg tröskel till församlingen

Många av våra medarbetare är också pastorer eller diakoner i sina lokala församlingar. Samarbetet med församlingarna är sömlöst, vilket gör det lätt att lotsa de hjälpta människorna in i gemenskapen.

Andrei Ivanov (t.h.) tillsammans med teamet som organiserade ungdomsevenemanget i församlingen – en stor del av dem har vuxit upp på Mission Possibles skyddshem.

Mammor och ungdomar som fått rehabilitering på skyddshemmen hittar vänner och ett andligt hem i församlingen. Församlingarna bidrar också med frivilliga som hjälper till i skyddshemmen och andra verksamheter.

Ungdomarna från skyddshemmet i Jekaterinburg är aktiva i församlingen.

Andrei Ivanov, som tillsammans med sin fru Natasha leder arbetet i skyddshemmet i Jekaterinburg, är också pastor i den växande församlingen. En stor del av församlingsmedlemmarna har kommit i kontakt med kyrkan genom Mission Possibles skyddshem och familjearbete. Ung-

domarna på hemmet ser fram emot de veckovisa ungdomssamlingarna, och de spelar och sjunger under söndagens gudstjänster. "När de kom till skyddshemmet var de tillbakadragna och blyga – nu uppträder de modigt inför publikt!" gläds Natasha.

Under det gångna året tog ungdomarna själva initiativ till att planera och genomföra ett stort evenemang i församlingen. Cirka 300 ungdomar deltog, varav många var med för första gången.

Församlingen i Odessa blev utan pastor mitt under kriget – Tanja tog på sig uppdraget

Tanja Galitschenko, som leder vårt arbete i Ukraina, ställdes inför en ovän-

tad utmaning när hon blev tillfrågad om att bli pastor i församlingen i Odessa. Församlingen, liksom många andra, hade förlorat sin pastor och flera män på grund av kriget. I Ukraina har det innan kriget inte varit vanligt att kvinnor är pastorer. Tanja tog modigt på sig uppdraget – trots att hon redan har ett krävande arbete inom Mission Possible.

På söndagar predikar hon i församlingen, och under veckorna reser hon tillsammans med sitt team till byar i området för att dela ut hjälp. I dessa byar finns inga församlingar – kvinnogrupperna och ungdomsgrupperna som vårt team håller i fyller den funktionen.

Tanja, som leder vårt arbete i Ukraina, är en lärare, självavårdare och stödperson för kvinnogrupperna i byarna – och hon har samma roll i församlingen i Odessa.

Skyddshemmet och församlingen hjälpte Katja och hennes familj till ett nytt liv

Katja tillbringade sin barndom i Bajkalområdet i en familj vars liv utåt sett verkade bra. Men det skuggades av pappans alkoholmissbruk och våldsamhet. Katja flyttade till Omsk för att studera och utbildade sig till engelsklärare.

"Jag gifte mig med en studiekamrat. I början var allt bra och lyckligt. Men snart började vi få konflikter, och min man slog mig till och med. Jag tänkte att kärleken skulle övervinna problemen och förlät honom, i hopp om att det inte skulle hända igen." "Vi fick två underbara barn. Men inom mig växte bitterheten, och med tiden insåg jag att jag inte längre hade kraft att förlåta. Varje gång det uppstod ett missförstånd skyllde jag på min man, vilket ledde till nya gräl och nya slag. Jag förstod att jag inte kunde leva så längre."

"Jag hade varit i kyrkan en gång med min man, och nu började jag gå

dit ibland. En gång när jag mådde särskilt dåligt berättade jag för pastorn om min situation. Jag fick bo några dagar i bönehuset tillsammans med mina barn. Natalia, som tillsammans med sin man leder skyddshemmet i Omsk och tillhör samma församling, kom och pratade med mig. Vi bestämde att jag och barnen skulle flytta in på skyddshemmet tills situationen förbättrades."

"På centret började jag söka Gud, som jag hade levt utan så länge. Vi läste mycket i Bibeln och bad tillsammans. Jag bad Gud att få bli mitt livs mittpunkt, att hjälpa vår familj att återförenas och läka, och att jag och min man skulle kunna gå i kyrkan tillsammans."

"Min man kom och hälsade på centret. Vi pratade och bad varandra om förlåtelse för allt vi gjort mot varandra. Jag insåg att jag själv också hade provocerat honom på många sätt.

Genom Guds ord lärde jag mig hur en hustru kan bygga sitt hem med vishet."

"Nu är vår familj återförenad. Jag förstår att vi båda ständigt måste arbeta på vår relation. Jag går nu till kyrkan med barnen och hoppas att min man snart också följer med."

Renoveringen av det nya skyddshemmet i Omsk går framåt

Det var trångt för Katja och barnen och de andra fyra familjerna på skyddshemmet. En grundlig renovering av en ny, rymligare byggnad är på gång. Fönstren har precis bytts ut, och arbetet pågår både inom och utomhus.

Stöd arbetet med skyddshemmen:
Se Plusgiro/Swish sidan 8,
referens 1070. Tack för din hjälp!

"På skyddshemmet fick jag bo med barnen tills krisen var över. Där fann jag Gud – och hopp! Nu har vår familj fått börja ett nytt liv på rätt grund."

Skyddshemmet och församlingen hjälpte även dem till en livsförändring:

Det finns fler berättelser om livsförändringar än vad som ryms i vårt lilla nyhetsbrev! Gläd dig med oss över dessa vittnesbörd från skyddshemmet i Tjeljabinsk:

Anja, 45, vände sig till oss eftersom hon var alkoholberoende och familjen saknade bostad. Hon hade en dotter på 2 år och en son på 3 år. Anja var starkt motiverad att förändra sitt liv, och på skyddshemmet lyckades hon bli fri från alkoholen. Under rehabiliteringen tog hon emot Jesus som sin Frälsare. Nu är hon volontär både på skyddshemmet och i församlingen. Vi arbetar just nu med barnens pappa och tror att familjen kommer att kunna återförenas.

Julia, 37, som var drogberoende, kom till skyddshemmet i mycket dåligt skick. Hon led dessutom av oli-

ka sjukdomar och behövde genomgå flera operationer. Efter en tid visade det sig att hon var efterlyst, och hon fick avtjäna ett fängelsestraff på knappt ett år.

Efter frigivningen återvände hon till skyddshemmet och fullföljde sin rehabilitering. Under denna tid kom hon till tro, döptes och blev medlem i församlingen, där hon nu är med i musikgruppen. Hon har också gått en kurs i insamling och PR och arbetar nu på skyddshemmet. Julias liv har blivit helt förvandlat!

Lidia, 26, kom till skyddshemmet på grund av en svår familjesituation och alkoholmissbruk. Hon hade med sig

KONTAKTA OSS:

Mission Possible Sweden
Sågstuguvägen 21, 146 38 Tullinge
www.mp.org ● info@mp.org

HJÄLP OSS ATT HJÄLPA:

Plusgiro: 90 11 54-5 ● Swish 90 11 54 5

I Finland: OP FI87 5720 6820 0184 43
Insamlingstillstånd RA/2020/699

FÖLJ OSS:

Instagram: MissionPossibleSweden

Facebook: Mission Possible Sweden

sitt ettåriga barn, och lite senare kom även de 5- och 6-åriga syskonen.

Lidia kom till tro, blev fri från sitt missbruk, döptes och är nu volontär på skyddshemmet. Dessutom medverkar hon i församlingens barnverksamhet. Hennes man har också genomgått rehabilitering och fått arbete. Familjens framtid ser ljus ut!

Anja

Julia

Lidia